

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **Z., s.r.o.**, so sídlom v B., zastúpeného Mgr. F. N., advokátom v B., proti povinnému **D. M.**, bývajúcemu v M., **o vymoženie 409,45 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 62 Er 941/2008, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 16. decembra 2010 sp. zn. 19 CoE 428/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trenčín uznesením zo 6. augusta 2010 č.k. 62 Er 941/2008-83 uložil oprávnenému povinnosť v lehote 15 dní od doručenia zaplatiť na účet súdu súdny poplatok 1,50 € za podanie urobené elektronickými prostriedkami podľa položky 20a Sadzobníka súdnych poplatkov. Zároveň oprávneného poučil, že ak poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

Krajský súd v Trenčíne na odvolanie oprávneného uznesením zo 16. decembra 2010 sp. zn. 19 CoE 428/2010 uznesenie prvostupňového súdu potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že postup súdu prvého stupňa, ktorý zaviazal oprávneného k zaplateniu súdneho poplatku za podanie urobené elektronickými prostriedkami v súlade s položkou č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov bol správny. Oprávnený doručil 16. februára 2010 okresnému súdu elektronické podanie podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Z tohto dôvodu mu vznikla poplatková povinnosť podľa vyššie uvedenej položky Sadzobníka súdnych poplatkov. K argumentácii oprávneného o vecnom oslobodení od súdnych poplatkov

v zmysle § 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 71/1992 Zb., uviedol, že nie je možné ustáliť, že by sa jednalo o súdne konanie vo veci zdravotného poistenia, resp. vymáhania plnenia zo zdravotného poistenia, pretože návrh na vykonanie exekúcie sa opieral o nulitný právny akt.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie oprávnený a žiadal ho zrušiť spolu s rozhodnutím prvostupňového súdu a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť a dôvodnosť dovolania vyvodzoval z § 237 písm. f/ O.s.p. s poukazom na čl. 46 ods. 1, 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudským práv a základných slobôd. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo 7. júla 2005 uzavretou medzi P. v konkurze, ako postupcom a oprávneným ako postupníkom bola na oprávneného postúpená pohľadávka pozostávajúca z dlžného poistného, poplatku z omeškania a všetkého príslušenstva a práv s touto pohľadávkou spojenými. Pretože došlo k postúpeniu pohľadávky, pri ktorom sa postavenie dlžníka nezhoršuje, resp. zmena veriteľa nemá vplyv na obsah pohľadávky, oprávnený má rovnaké práva, ako by mal pôvodný veriteľ a teda aj na neho sa vzťahuje vecné oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 71/1992 Zb. Uznesenie krajského súdu je rozhodnutím, ktoré síce potvrdzuje prvostupňové rozhodnutie, avšak na základe odlišných právnych konštrukcií a skutočností (prvostupňové ani nie sú známe, lebo uznesenie nie je odôvodnené), čo je v zmysle ustálenej judikatúry odňatím možnosti konať pred súdom, pretože oprávnený nemal možnosť sa k týmto dôvodom vyjadriť.

Povinný sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle ustanovenia § 239 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolaním napadnuté potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok nemá znaky vyššie uvedených uznesení, preto dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom vadou uvedenou v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. dovolateľ nenamietal a tieto nevyšli najavo ani v dovolacom konaní.

Vzhľadom na tvrdený dôvod prípustnosti dovolania dovolací súd osobitne skúmal, či v konaní nebola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O taký prípad v prejednávanej veci nejde z dôvodu, že súdy pri prejednávaní a rozhodovaní vecí postupovali v súlade s právnymi predpismi a oprávnenému neznemožnili uplatniť procesné práva priznané mu právnym poriadkom na zabezpečenie jeho práv a oprávnených záujmov.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

Obsah dovolania svedčí o názore dovolateľa, že k procesnej vade konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. došlo v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci pokiaľ ide o vecné oslobodenie od platenia súdneho poplatku. Treba uviesť, že toto ustanovenie dáva odňatie možnosti konať pred súdom do súvislosti s faktickou procesnou činnosťou súdu, nie však s jeho právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Samo právne posúdenie veci je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., lebo právnym posudzovaním veci súd neporušuje žiadnu procesnú povinnosť ani procesné práva účastníka. Či už teda súdy napadnuté rozhodnutie založili na správnej alebo nesprávnej aplikácii a interpretácii ustanovení zákona o súdnych poplatkoch, neodňali tým oprávnenému možnosť pred súdom konať.

Odňatie možnosti konať pred súdom a porušenie práva na spravodlivý proces oprávnený vyvodzuje aj z toho, že nemal možnosť vyjadriť sa ku skutočnostiam, na základe ktorých odvolací súd uznesenie prvostupňového súdu potvrdil, pretože rozhodnutie prvostupňového súdu nebolo vôbec odôvodnené.

Dovolací súd dospel k záveru, že táto námietka oprávneného nie je dôvodná, pretože prvostupňový súd svoje rozhodnutie riadne odôvodnil – uviedol, podľa akej položky Sadzobníka súdnych poplatkov súdny poplatok vyrubil a tiež z akého ustanovenia zákona o súdnych poplatkoch pri stanovení výšky súdneho poplatku vychádzal. Taktiež odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. Ich rozhodnutia nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súdy sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlili od znenia príslušných ustanovení a nepopreli ich účel a význam. Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že skutkové a právne závery prvostupňového a odvolacieho súdu nie sú v danom prípade nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a že odôvodnenie

uznesenia prvostupňového i odvolacieho súdu ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súdy neodôvodnili svoje rozhodnutia podľa predstáv oprávneného.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie oprávneného ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému povinnému vzniklo právo na náhradu trov konania proti oprávnenému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že mu žiadne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. februára 2011

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

